

AZ OLVASÓK FÓRUMA

Levelezőink jelentik

Vácott járt veteránok emlékeznek

Lapunkban már korábban is hírt adtunk arról, hogy a városi járás és Vácott lakó Szocialista Hazáért Erdemrenddel kitüntetett elvtársak visszontlátogatásra hívták meg megyénk, illetve városunk veteránjait. A rangosnak ígérkező veteránok találkozója április 28-án Vácott, a Lenin úti pártszékházban került sor.

Fogadásunkra a párt- és a Házafias Népfőhadiszáma és az ifjúsági szervezetek helyi képviselői, mozgalmi vezetői jelentek meg. Reprezentatív dekorált, és izlésesen rendezett teremben csaknem száz veterán (feleségeitől üdvözölhetünk a viszontlátás alkalmából. Várakozást felülmúló vendéglátásban részesültünk. Szeretettel szívbőlünk fogadónknak a „Két év a városért” c. albumot adtuk át, amely 1971-73. évig a város fejlődését illusztrálja. Tisztelettel és szeretettel szorítottunk kezét a teremben ülő idős és ifjúbarátainkkal, elvtársainkkal.

Az üdvözölés és köszöntő beszéd elhangzása után gondos tartalommal összeállított program teljesítésére indultunk. A teljesség igénye nélkül ezekből csak a legfontosabb állomásokat említhetjük itt meg.

Együtt koszorúztuk meg a szovjet hősi emlékművet, valamint a munkásmozgalomban mártírhaltak haltak emlékművét, a szakközépiskolában elhelyezett Lówy Sándor-emléktáblát. Ugyanítt az iskolai dísztermében a tanteszülőket vezetőivel, tanulókkal, ifjúgárdistákkal találkoztunk. Örültünk annak, hogy a múltat és a jelent átfogó kérdésekben velünk egyetértettek. Munkájukban a szocialista eszmék és tapasztalatok folyamatossgát testesítik meg. Kifejezettel szimbolizálta ezt az az emléklap, amelyet találkozásunk alkalmára a tanulóifjúság készített és megemlékezésnek nekünk ünnepélyesen átnyújtottak.

A városnézéssel és a Dunaparti sétával kialakult csoportos beszélgetések, a munkásmozgalomról szóló visszaemlékezések helytörténeli vonatkozásban is gazdag ismereteket szereztek.

A győzelem napja alkalmából köszöntjük Vác és Salgótarján város párt-, ifjúsági mozgalmának vezetőit, a szervezetek minden tagját, a két város és járás veteránjait. A salgótarjáni veteránok nevében:

Tóth Gyula

A dicséret is kötelez

A Balassagyarmat és Vidéke AFESZ, az 1973. évi kereskedelmi és szövetkezeti politikai eredményes munkáért elismeréséül április 29-én kapta meg a Belkereskedelmi Minisztérium és a KPVD SZ Elnökségének Dicsőségi Oklevelét. Az oklevél átadásával kapcsolatban rendezett ünnepségen a szövetkezet féléves tisztségviselői, illetve dolgozói vettek részt. A dolgozók meglepéssel hallgatták végig a rövid számvetést, mely a szövetkezet több éves dinamikus fejlődéséről adott számot.

Amíg 1968-ban 51 millió forint volt a szövetkezet forgalma, addig 1973-ban már 89 millió forint. A szövetkezet tiszta nyeresége 1968-ban 1,8 millió forint volt, de 1973-ban már 3,8 millió forint. A szövetkezet vagyona ugyanezen idő alatt 16,2 millió forintól 28,4 millió forintra emelkedett, melyből a tagság vagyoni részaránya 2,6 millió forint.

A szövetkezet tevékenység körében a legfőbb feladatnak a lakosság ellátását tekintet-

te. Az elmúlt 5 év alatt 15 új kereskedelmi egységet létesített. A kenyérelállítás javítása érdekében saját sütőüzemet létesített, mely már jó minőségű kenyérral látja el a körzet lakosságát. A vendéglátás terén a Balassa-étemterem jó hírnevet szerzett. A régi étterem rövidesen korszerű és nagy befogadóképességű vendéglátó kombinátban kap helyet, ahol a szövetkezet, „Venez” szociálista brigádja további bonyolítást tehet szakmai ráteremtéséről.

Gajdos János, a szövetkezet elnöke örömmel vette át a Dicsőségi Oklevelét, s szerényen bár, de magabiztosan mondom, a dolgozók: — A dicséret az elmúlt évi munkánk elismerését jelenti, de egyben kötelez is bennünket, és még jobb munkára ösztönöz.

A szövetkezet dolgozói is csatlakoztak a kongresszusi munkaversenyhez, melynek keretében tovább javítják a kereskedelmi munka színvonalát, az áruellátás és kiszolgálás terén egyaránt.

Dudás Pál

Egészségügyi verseny

A Ludányhalászi általános iskola tanulói is szerepeltek azon az egészségügyi versenyen, amelyre összesen tízenként községi fiataljai neveztek. A vetélkedő előtti napokon a versenyzők foglalkozásokon vettek részt, ahol megkapták tudnivalóikról a szükséges egészségügyi felvilágosítást. A verseny két részből állt, úgy mint gyakorlati munka, valamint a

elmélet ismerete. Főként a feltételezett sebektől közelebb, illetve a mérgezéssel szembeni védő ember gyógyítása volt a diákok feladata. Községi csapatokból egy csoport vett részt a versenyen, s az ötödik helyezést érték el. Sutor megkapták tudnivalóikról a szükséges egészségügyi felvilágosítást. A verseny két részből állt, úgy mint gyakorlati munka, valamint a

Seregszemle

A szécsényi járás általános iskoláinak részére Ludányhalászi rendezték meg a kulturális seregszemlét. Elsősorban a szécsényi II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola tanulóinak énekkara lépett a színpadra, melyet Endrefalva, Nógrádsípek, Nógrádmegyer, Ludányhalászi, Nagylóc, Karancsság általános iskolás tanulói követ-

tek. Vidám énekekkel és szavalatokkal tették széppé színvonalassá a műsort. Ezután került sor az eredményhirdetésre. Elsők a szécsényi II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola tanulói lettek, Karancsság, Ludányhalászi, Nógrádsípek és Endrefalva tanulóinak produkcióját pedig oklevéllel jutalmazta a zsűri.

Rubint János
L. halászi

Kismama-találkozó a kórházban

Bensőséges ünnepség színhelye volt május 3-án a balassagyarmati kórház díszterme, ahol hatvan gyermekgondozási szabadságon levő kismamát köszöntött a párt-, állami és szakszervezet vezetősége. A többgyermekes családok és gyermekeiket egyedül nevelő szülők segítségével a kórház vezetősége összesen 25 ezer forintot fordított.

Büszkék vagyunk rá

Több cseredi fiatal nevében szólók az oly sokat és szeretettel emlegetett Pálkás Sándorné népművelő. Julika fiatal és nagyon kedves mindenkihez, szünetlenül szervez, újítja a kultúrház programját. Minden szombaton színes előadásokra hívja össze a falu fiatalabb korosztályát, de emellett a felnőttekről sem feledkezik meg, hiszen nekik is előadásokat szervez, s nem csodálják bennük, mert a közönség mindig örömmel hallgatja az érdekes előadásokat.

Körünkben már oly sokaknak ismert előadók jelennék meg egy-egy ilyen estén. Például Csukly László, Hargitai Attila, Julika nagyon sokat dolgozik azon, hogy egy-egy ünnepély alkalmával mindig legyen program a közönség számára. Színesítse az ünnepélyt a kultúrőr, irodalmi összeállítás és vers, illetve szavaltat. Nagyon szorgalmasan patronálja a tizenéves fiatalokat. Nem sajnálja az időt, s a fáradságot — amit elrabolunk tőle oly sokszor — azért, hogy belőlünk, fiatalokból irodalom szeretőket neveljen a műsor alapján is. Mindent megtesz az érdekében, sokszor tudja gondolatunkat, kívánságunkat, pedig nem könnyű három faluban a fiatalok életét összehangolva dolgozni. Büszkék vagyunk Julikára és nagyon szeretjük őt, ahol csak tudunk —, segítünk munkájában.

Cene Piroška
Cered

Fejlesztik a juhászatot

A vanyarci termelőszövetkezetben újra fejlesztik a juhászatot — tájékoztatott Kulik János tsz-elnök. A termelőszövetkezet elnöke azt is elmondta, hogy az előző állományt teljesen felszámolták és helyükre nagy gyapjúhozamú és húsjerkeket vásároltak közel hatszáz ezer forint értékben. A négyszáz darab jérékénél május és júniusban kezdődnek az elletések. A gyapjúnyírást már elvégezték, mely darabonként öt kilogramm gyapjúhozamot eredményezett.

Ünnepeltek Vanyarcon

A vanyarci termelőszövetkezet minden évben május elsején kettős ünnepet rendez a szövetkezet idős nyugdíjasainak. Ez évben is megrendezték az öregek találkozóját, ahol a helyi KISZ-esek és a Röpülj páva-kör énekekkel és táncokkal szórakoztatta a munkában elfáradt öregeket. A termelőszövetkezet pedig nyugdíjas tagjainak negyven ezer forintot osztott szét, melyből egy-egy idős ember 2—300 forintot kapott. A ki háziünnepség befejező aktusaként a társadalmi munkában kitűnt 13 fiatal könyvtálatomban részesített a termelőszövetkezet vezetősége.

Jelzőtáblák kerestek

Nógrád megyében szűkölködünk idegenforgalmi, művészeti emlékekkel, s bizony meglevő dolgainkat sem értékeljük méltóképpen. Arra gondolok, hogy nevezetességünk szinte „rejtve” maradt a hozzánk utazók előtt, hisz' eligazító táblák, a figyelmet felkeltő transzparensek úgyszólván mindenütt hiányoznak.

Oda talán már eljutottunk, hogy szépen díszített prospektusok viszik megénk hírt az utazni szeretőknek, azonban, ha utra is kelt a turista, ugyancsak nehezen talál majd céljához. A múltkoriban például pesti kollégáimmal beszéltem meg randevút Hollókőn. A találka? Persze, hogy csak jókora késéssel sikerült!

Hatvan és Pásztó között egyetlen eligazító táblát sem fedeztek fel, mely mutatta volna megénk egyik legnevezetesebb községébe az utat. Pedig Hollókő megérdemelne ennyi tiszteletet. En Szécsény felől közeledtem a kisközséghez, csak jó helyismeretnek köszönhetem, hogy eljutottam Hollókőre.

De így lenne ez, ha Somoskőre, vagy a salgóói hegy tővébe készülnénk is. S nem mutatja egyetlen tábla azt sem, hogy hol található Közep-Európa-szerte híres salgótarjáni bányamúzeumunk. Sorolhatnék még kirándulóhelyeket, sajnos mindenhová csak az igazi felfedező örömeivel juthatunk el, útjelző

tábla se itt, se ott nem köszönt az idegenre.

Honnan kerítsünk — és persze ki kerítse — a tájékoztató táblákat? Talán a vendégeket váró és hívó hivatal feladata lenne ez is. Az idegenforgalmi szezon előtt meg el is készíthetnének az eligazító feliratok. Képünk egy útkeresztződésnél készült. Szécsénytől néhány kilométerre — Salgótarján felé — ahol gépkocsivezetők találgatták, merre visz az út Benczúr-falvára. Itt még egy picinyke tábla sincs, mely legalább az út számát jelezné, hogy a térképpel rendelkező autósok ki-szilabizálják további útvonalukat.

— Kulcsár József —

Veszélyes a „Bagolyvár”

Salgótarján legrövidebb utcája az Állomás utca. Kettes számmal jelzett kaszárnya stílusú, régi építményt a környék lakói Bagolyvárnak nevezik. A háromszintes vasúti lakóépületnek földszintjén részben lakókételek építését 1971-ben megoldották. A kifüfűtött helyiségeknek nagyobb részét a MÁV Magasépítő Vállalat kirendeltsége iroda és raktár, valamint munkásszálló minőségben továbbra is fenntartja. Még néhány ablakon fehér csipkékigény árulkodik az épületben visszamaradtokról. Egy család anyja és két idősebb vasúti özvegy sirja el magát, ha lakásgondjairól, annak körülményeiről szó esik. Alig nyugtatja meg őket az épület szanálására utaló vigasztalás.

Az épület nagyon hosszú évekre visszanyúló külső és belső elhanyagoltságot visel magán. A gazdálannak tűnő épület barátságatlanul illeszkedik a fő utca környezetéhez. A váratlan veszély nyomaira szeretnénk az illetékesek figyelmét felhívni.

A forgalmas járdástre kinyúló ereszszerkezet igen labilis állapotban van. A szegélyig lecsúszott fedőcserepek, palaszelvények már csak a „szentlélek” tartja, s a lepotyadozott darabok már a járdán is megtalálhatók. Jó magam is a napokban az ilyen „áldásnak” majdhogy nem áldozatul estem.

Még élénken emlékezhetünk a Jóbarát vendéglő homlokzatának tragikus kimeneteli leomlására. Szolgáljon az eset még ma is szomorú tanulságnak, a „bagolyvári” veszély pedig jóindulatú figyelemre méltó.

T. Gy.

Idős emberek öröme

Pásztón 1971-ben a tanácsi szervek segítségével megnyílt az öregek otthona. A nagy tágas udvarról világos, jól fűtött szobába lépünk, körül heverők, rekamiék biztosítanak kényelmet az idős embereknek. Van aki olvas, kézimunkázik, vagy éppen szunykál.

Szórakozásukra rádió, televízió, napilapok, 200 darab könyv áll rendelkezésükre, melyet időnként cserélnek. Az otthon vezetője, Fekete Lászlóné minden lehetőséget megragad annak az érdekében, hogy az emberek jól érezzék magukat a közösségekben. A község vöröskeresztje titkára, Fülöp Gyuláné közbenjárása folytán hathatós segítségét kap.

Patronálójuk dr. Kiss Sándorné és Kádárkúti Józsefné tanárnők vezetésével a Dobó Katica örs, melynek tagjai időnként elmennek szórakoztatni az idős embereket, de ha társadalmi munkáról van szó, az is szívesen vállalják. Megpróbálom ecsetelni a társadalmi erők összefogását, az emberi érzések csokorba kötését, amely mind mind az emberi szeretet megnyilvánulásából adódnak. A Mikulás, a karácsonyi ajándék, a szilveszter, a farsang meg-

ünnepele, igaz, csak öregeken, este 6 óráig a hűsvét és sorolhatnám a nónaptól a május 1-i ünnepségek megrendezéséig. Ezekhez az anyagi fedezetet a nagyközségi tanács, a Faipari Ktsz. az AFESZ, a Szerszám- és Készülékgyár KISZ-szervezete, a Béke Termelőszövetkezet adja.

A napközi otthon lakói most is eseményre készülnek. A közeli napokban megnézik a Helytörténeli Múzeumot, a művelődési ház keretén belül pedig az öket érintő problémákkal kapcsolatos ismeretterjesztő sorozat kezdődik. Távolabbi terveikben — a nyár folyamán — kirándulni szeretnének. Ezt a gondolatot a múlt évben jól sikerült kirándulás adta, ugyanis a Szerszám- és Készülékgyár és a járási hivatal autobuszával Parádón voltak, ahol megtekintették a múzeumot, Parádsásváron az üveghutában az ólomkristály készítését, Galyatetőn, Mátraházán, Gyöngyösön is jártak. Feketének ezúton mond köszönetet a maga és a gondjaira bízott idős emberek nevében mind azoknak, akik részt vettek ebben a szépen összeforrott munkában.

Tóth Istvánné
Pásztó

Kitettek magukért a nézsai tanulók

A tavaszi kulturális versenyek mindig megmozgatják az iskolás gyerekeket, a nevelőket, a szülőket. Az újságban gyakran olvassunk iskolai vagy körzeti versenyről, hogy szépen szerepeltek a gyerekek, továbbjutottak. A továbbjutók sorsáról, a nagyobb, megyei versenyről azonban már nem kapunk teljes képet, mint az úttörők vers- és prózamondó megyei versenyéről. A rétsági Asztalos János Művelődési Központban egyszerre, egy teremben zajlott a megye legjobbjainak jó színvonalú versenye.

Ebben az évben a nézsai iskola tanulói kitettek magukért. A járási versenyen 3 arany-, 1 ezüst-, 2 bronzéremmel jöttek haza. Így a megyei versenyre jutottak a kis másodikos bábosok Csikós Tiborné vezetésével és bronz oklevelet nyertek. Szarka Péter V. osztályos tanuló prózamondásban képviselte a rétsági járást, ezüstéremes lett. Az éneklő rajok járási legjobbja címet a Nézsa Általános Iskola VI. osztályának tanulói szerezték meg.

Szarka Lajosné
Nézsai

Kiállítás Rimócon

Április 28—május 11-ig tekintheti meg a község azt a kiállítást, melyet a Megyei Művelődési Központ rendezett Rimócon. A kiállításon tíz festőművész tizennyolc alkotását állították ki.

A megnyitón részt vett Somoskői Ödön festőművész, akivel a látogatók a modern művészeti törekvésekről, a község és a modern képzőművészet kapcsolatáról beszélgetett, vitakozott.

Kiss Béla
Rimóc